

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobců: **a) K. T., b) B. L., c) J. B.**, všichni zastoupeni Mgr. Janem Zapotilem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 794/38, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **F. V.**, zastoupený JUDr. Martinem Vychopeněm, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2020, čj. 029995/2020/KUSK, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2021, čj. 51 A 51/2020-82,

t a k t o :

- I. Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Osobě zúčastněné na řízení **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci u Krajského soudu v Praze napadli žalobou v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil jimi napadené rozhodnutí Městského úřadu Týnec nad Sázavou, odboru výstavby (dále „stavební úřad“) ze dne 29. 10. 2019, čj. TnS-2019/650-33. Tímto rozhodnutím stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení schválil stavební záměr osoby zúčastněné na řízení (dále „stěžovatel“) na stavbu: bytový dům, domovní přípojka vody a kanalizace, zpevněná a parkovací plocha na pozemku parc. č. X v k. ú. B. u L. Krajský soud výše uvedeným rozsudkem žalobě vyhověl a rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu zrušil.

[2] Proti rozsudku krajského soudu stěžovatel podal kasační stížnost. Následně samostatným podáním Nejvyšší správní soud požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku by pro něj v případě nepřiznání odkladného účinku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká jeho přiznáním může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel již v souladu s pravomocným stavebním povolením vystavěl hrubou stavbu tvořenou obvodovými zdmi, střechou, vnitřními zdmi a provedl zakrytí stavebních otvorů. Po zahájení řízení v provádění stavby nepokračuje, pouze provedl (vzhledem k ročnímu období) nezbytnou

konverzací stavby, aby na ní působením přírodních sil a počasí nevznikaly škody. Provedení hrubé stavby si vyžádalo nemalé náklady. Pokud by stavební úřad v návaznosti na zrušení stavebního povolení rozhodl o odstranění stavby a zahájil výkon takového rozhodnutí (fakticky či prostřednictvím vysokých pokut), mohlo by dojít ke znehodnocení investice stěžovatele, které by pro něj mohlo být likvidační, neboť stavbu provádí jako fyzická osoba na vlastní újmu a nebezpečí.

[3] Žalobci s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Z návrhu není zřejmé, jaká újma by stěžovateli vznikla v situaci, kdy stavbu hodlá pouze zakonzervovat. Je nepochybné, že do rozhodnutí o kasační stížnosti k odstranění stavby nedojde, přičemž stěžovatel může do vyřízení této kasační stížnosti využít nástroje na pozastavení, resp. přerušování případného řízení o odstranění stavby. Tvrzení stěžovatele, že po vyhlášení rozsudku krajského soudu provedl na stavbě jen konzervační opatření, navíc neodpovídají skutečnosti. Naopak po zrušení rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu stěžovatel zrychlil tempo provádění stavby. Jeho evidentní snahou je dosáhnout co nejvyššího stupně dokončení stavby, aby bylo maximálně obtížné ji odstranit či upravit. Stěžovatel tak po vyhlášení rozsudku krajského soudu dokončil třetí nadzemní podlaží a podkroví vč. střechy, přestože jedním z důvodů vyslovené nezákonnosti rozhodnutí bylo právě nedodržení výškové regulace. Stěžovatel v průběhu ledna 2022 instaloval okna, dveře, střešní okna a okapy, což jsou nepochybně další finančně nákladné investice do stavby, které nelze označit za konzervační. Stěžovatel provádí stavbu jako podnikatel za účelem zisku. Z činnosti stěžovatele vyplývá, že pokud by soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, stěžovatel bude pokračovat ve výstavbě s odůvodněním, že tak činí dle stále platného rozhodnutí stavebního úřadu.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny.

[6] Nejdříve je třeba poukázat na mimořádnou povahu odkladného účinku. Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat*, čímž prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem případně zrušeno. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být podle § 73 odst. 2 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) v souladu s usnesením rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[7] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že pokud by stavební úřad v návaznosti na zrušení stavebního povolení krajským soudem rozhodl o odstranění stavby a zahájil by výkon takového rozhodnutí, stěžovateli by mohla

pokračování

vzniknout likvidační újma. Nelze však přehlédnout, že předmětem řízení vedeného před krajským soudem nebylo odstranění stavby (natož pak výkon takového rozhodnutí), ale přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu, jímž byl ve společném územním a stavebním řízení schválen stavební záměr výše označené stavby. Stěžovatel v návrhu netvrdí (tím spíše ani nedokládá) žádnou újmu, která mu vzniká v důsledku rozhodnutí krajského soudu. Pokud stěžovatel odkazuje na možnost stavebního úřadu vydat rozhodnutí o odstranění stavby, jedná se pouze o hypotetickou situaci, která nemusí vůbec nastat, navíc takové rozhodnutí by stavební úřad vydal v samostatném řízení, jež by případně bylo předmětem možného samostatného soudního přezkumu. Není přitom ani zřejmé, že by stavební úřad takové rozhodnutí již vydal či dané řízení zahájil. Jelikož stěžovatelem tvrzená újma není přímým důsledkem právních účinků napadeného rozsudku krajského soudu, nelze již z těchto důvodů návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět. Poukaz toliko na obecné a navazující důsledky napadeného rozhodnutí, k nimž může dojít někdy v budoucnu (přistoupí-li k němu ještě další okolnosti), zpravidla nesvědčí o hrozící újmě v bezprostřední budoucnosti (viz usnesení NSS ze dne 20. 6. 2019, čj. 1 As 171/2019-48).

[8] Z uvedených důvodů tak Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[9] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti. Stěžovatel může rovněž o přiznání odkladného účinku znovu požádat, změní-li se skutkové okolnosti, za nichž Nejvyšší správní soud jejímu předchozímu návrhu nevyhověl.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelé uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080438621.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.:

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolgovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 14. února 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: